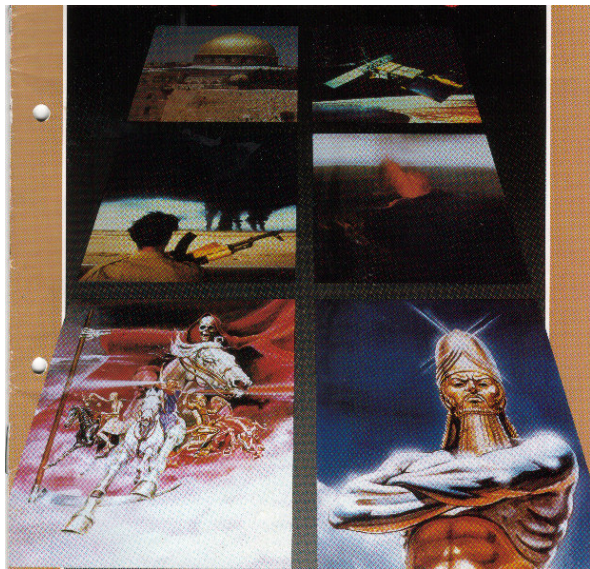

Uvod u Proročanstvo

Zašto trebamo gledati u proročanstvo danas? Zar to nije bilo napisano vjekovima u prošlosti za narod koji je davno nestao? Ili su ova proročanstva napisana za nas danas? Ako proročanstvo izgleda staromodno i nerazumljivo, ovo će možda promjeniti vaš pogled.

Glava 1

Proročanstvo nema smisla!

Ovaj članak prestaviće vam jedan važan predmet-jedan koji Vi možda nikad niste smatrali važnim. Ovaj predmet je proročanstvo-poruka objavljena Isaiji, Jeremiji, Danilu i drugim prorocima. Njihova pisma sačinjavaju veliki dio Biblije. I to je napisano jako davno.

Što to ima sa vama-Amerikom, Kanadom, Srbijom, Engleskom, Francuskom, Njemačkom, Italijom, Nigerijom, ili bilo s kime-koji žive u početak 21 vijeka?

Proročanstvo izgleda staromodno, zamršeno, i nemoguće da se razumije. "to nema smisla!" neki kažu. Mi se nadamo da ovaj članak će promjeniti vaše mišljenje.

Što vi vidite kad razmišljate o proroku? Recimo neobičnog čovjeka obučena u plašt, vjerojatno? Ima duge kose i čak još dulju bradu. S jednom rukom podignutom-dok u drugoj drži zapise. Njegove oči izgledaju ustrašene. Što on govori? "Osuda! Jad! Kraj je blizu! Pokajte se ili nesatanite! Spremite se da se suočite s vašim Bogom!"-tako nešto. Njegovi slušaoci ili mu se rugaju, ili su začepili svoje uši. Niko ga ne uzima za ozbiljno, ali on se ne brine. On je pokrenuti svojom uzbuđljivošću-čovjek zauzet svrhom. On mora izraziti poruku preko bezbožnog, grešnog naroda.

To je tradicionalno shvatanje, i ozbiljno, to ne izgleda da ima bilo što sa nama danas. Prorok izgleda da pripada drugom vijeku, kada jedan osoran i osvetnički Bog izlije dolje oganj, ili nevolje i pomor, na one koji ne slušaju.

Danas, narod vjeruje da je Bog mnogo više podnošljiv. Sada On ozbiljno moli nezainteresovani svijet da ga priznaju. On-i Njegova vjera-su kao vitaminske tablete. Vi ih ne trebate za opstanak, ali ipak Vi ne znate-one vas čine mnogo boljim. Zar takav pogled na Boga uzadovoljava našu potrebu mnogo bolje u ovom usavršenom vijeku?

Zašto Proročanstvo Danas

Zašto trebamo gledati proročanstvo danas? Zato, kako ćemo vam to pokazati, razumjeti proročanstvo promjenjuje način vašeg gledanja na istoriju i odgovor važnih pitanja, sadašnjosti i budućnosti.

Specijalno budućnosti. Mi se svi brinemo o tome. Tu nikad nije postojalo doba kao što je danas naše. Budući da drugo vrijeme bilo je zvano "doba prosvjete", dok naše biće zapamćeno kao "doba tjeskoba".

Na drugu ruku, mi smo uradili veliki naprđak. Mnogi od nas (ili nekolicina od nas koji možemo da pročitamo ovaj članak) živimo na položaju koji bi naši praoci smatrali visokom raskoši. Prosječni Amerikanac, Evropljanin, ili Australijanac danas uživaju način udobnosti mnogo veći nego što su imali kraljevi i carevi 200 godina u nazad. Mi uzimamo olako dovod vode, struje, nauke, medicinsku brigu, sveopšti i privatni prevoz, knjige, brošure, radija, televizije, kompjutere, telefone, robu, hranu, i gorivo. Mi imamo u 21 vijeku, rješenje za mnoge nezgode koji su nekada činili svako dnevno za većinu kičmeni krug patnje.

Na drugu ruku, mi smo dali sami sebi dio problema za koje naši praoci nikad se nisu brinuli-zagađenje okoline, opad i raskol tradicionalne familije i sad, strašne zaraze. Hoće li ekonomija propasti? Da li će biti Treći Svjetski Rat? Naš moderni svijet, pored sveg ovog napredka, je slomljivo, nesigurno mjesto.

Neki budućnici nam govore da će budućni vijek biti visoko-tehnološko čudo svijeta gdje će budućni napredak učiniti život mnogo lakšim za svakoga. Biološka tehnologija, oni nastoje, će ukloniti sve zaraze i produžiti živote. Kompjuteri i roboti će raditi sve teške poslove. Mi ćemo ukinuti siromaštvo. Mi ćemo imati sveopći mir. Mi ćemo naseliti svemir! Mi ćemo... Drugi nisu tako siguri.

Oni vide svijet gdje je grabežljivost i kratkovidnost stigla nas. Zagađena okolina će se predati. Poljoprivreda će propasti. Okeani će umrijeti. Napredak će nestati. Tu će biti mnogo stanovništva-i ništa drugo neće biti. Živo će možda još jednom postati crna borba za opstanak-u koliko budemo u opstanku. Tmurnici sudbine misle da ćemo mi možda uništiti sami sebe prije nego se približimo sledećem vijeku.

Koji su u pravu? optimisti ili pesimisti? Nadajmo se da su optimisti pošto je većina nas u srcu optimisti. Sa brzim pregledom kroz svakodnevnu štampu često se okreće lih u korist pesamista. Da li *bilo ko* zna za siguro?

Proroci biblije znadu. Oni su bili specijalni dio optimista-usprkos njihova upravo mrkog ugleda. Oni su bili *stvarni* optimisti. Oni su vidjeli što nije bilo dobro-oni su vidjeli kako se to može postaviti pravilono. Mnogi od njih su pisali u vrijeme kad se njihov narod koprcalo u moralnom i duhovnom mraku, i oni su pokušali da zasvijetle svetlo u toj tami.

Sačuvano za Danas

Proroci su znali da su oni nadahnuti od Boga, koji je rekao, "Pamtite što je bilo od starina i nema drugog Boga, koji od početka javljam kraj i iz daleka što još nije bilo..." (Isaia 46:9-10).

Njihov momentalni odnos bilo je njihova sadašnjost-i briga njihova vremena. Oni su shvatili da je njihova poruka bila veća nego to-neke od njihovih riječi izgleda da su otišle kroz vrijeme-generacijama koje se još trebaju roditi. Proroci su vjerovali stranstveno u njihov dužnost-i da će ih za uvijek voditi pred podrugivanjem, odbacivanjem, i ubistvom. Drugi su cijenili njihove riječi, divno sačuvali, odlučno branili, marljivo kopirali i prekopirali to ručno na slabe uvojke, ili (u prevodu) u veliom lancu Biblije Srednjeg Vijeka. Radi ovog rada volje i vjere, mi još uvijek imamo riječi proroka danas.

Moderna tehnologija omogućila je ove riječi dokučivim-u milionima Biblija-na mnogim glavnim i manjim jezicima naroda. Nisu više riječi Isaije, Jeremije i Danila sakriveni negdje u spiljama ili manastirskim bibliotekama.

Ali to može biti isto tako! Da većina od nas jako malo znade o prorocima ili njihovoj poruci.

Da li imate Bibliju pri ruci? Pogledajte je. Knjige proročanstva sačinjavaju oko 200 stranica. Da li one izgledaju da su bile upotrebljivane mnogo? Onda, biti iskren, da li one izgledaju korisne? Čitati knjigu proročanstva može biti osujećeno, zbunjeno iskustvo. To izgleda kao da je puno stranih starina, viđenja, i zbunjenih i zamotanih jezika. O čem ono govori? Vi mislite kazati da je to važno meni-sada? Da, to je ono što mi govorimo.

Želimo pokazati ovaj prividno zmaršeni predmet je važan-vama-sada. Mi želimo da vidite da to nije tako zamršeno. Proročanstvo može se razumjeti. Ah, Vi trebate znati neku osnovu-to je nešto kao strani jezik. Kad ga u početki vidite, izgleda podpuno

tajanstven. Ali kad naučite nekoliko pravila gramatike, i neke riječi, Vi možete odpočeti da ga shvaćate. Proročanstvo je isto tako.

Stoga da vidimo ako ove smučene riječi Isaie, Jeremije i Danila, i društva, imaju ikakve veze s nama danas. Sad da ih razgledamo mnogo bliže. Uraditi to, mi moramo brzo pregledati “iz krpa-u-bogastvo-i-propast” priču starog Izrailja.

Glava 2

Starog Izrailja istorija je neobičan zapis njihova srodstva s Bogom.

Pozadina

Ko su bili proroci? Gdje su oni živjeli i zašto su ono radili i govorili ono što su radili? Oni su govorili jako davno svijetu koji je bio drukčiji od našega, prije doba novina, radija, satelita, kompjutera i to i tamo objava novosti sa svih djelova zemlje. Njihov način prenošenja poruke bio je jako različit. Mi trebamo vidjeti proroke u stavu njihova vremena.

Što je pokretalo ove ljude da objavljuju njihove turobnu poruku? Shvatiti, mi se moramo vratiti u “Biblisko vrijeme”, kad su događaji zapisani u Zapise kad su se u stvari dogodili.

Ako imate Bibliju pri ruci, dođite u sadržaj, gdje su knjige Starog Zavjeta navedene. Ovo je običaj koji smo mi svi navikli. Ako gledate Bibliju štampanu od onih Jevrejskih vjerenika, vidjećete drukčiji raspored i tu nema Novog Zavjeta. Ova razlika nema nikakve važnosti za običnog non-Jevrejskog čitaoca, izuzev jako važnih predmeta: knjige su podjeljene u kategorije. Prvo tu ima pet knjiga “zakona”. Onda dolazi drugi dio označen kao “proroci”. Knjige “pisanja” završava Jevrejsku Bibliju.

Glavna razlika između ovih navoda i drugih je drugi dio proroci. To obuhvaća knjige Joše, Sudija, prva i druga Samuilova, prva i druga Carevima. Mi obično smatramo ove kao istoriske knjige, pošto nam one govore o starom Izrailju od vremena kada su stigli u pustinju sve do 850 godina kasnije gdje se istoriski zapisi završavaju. Jevrejsko pravilo Zapisa obuhvaćaju ove knjige o proročanstvu. Često se zovu “prijašnji proroci”.

Zašto “Prijašnji” Proroci?

Zašto se ove knjige trebaju zvati “prijašnji proroci”? *Kasniji* proroci, kao Isaia i Jeremija, čije poruke su zapisane u Bibliji, nisu došli na pozornicu sve do skorom kraja Izrailjeve istorije. Ipak, iz početka, mnogo ranije nego su one bile napisane, Bog je odlučio budućnost ovog naroda.

Stari Izrailj bio je “izabrani narod”. Oni su se povezali u jako blisko srodstvo s Bogom. On je bio njihova “glava države”, i dao im je Njegov zakon da žive po njemu. Ako oni budu održavali taj zakon, oni će biti blagosloveni iznad svih naroda. u koliko ne budu slušali, Bog će ustegnuti Njegov blagoslov, i narod će okusiti poteškoće.

Stoga, Izrailjeva istorija je neobičan zapis narodnog odnosa sa Bogom. Kada bi stvari išle loše, drugi narodi bi reki to je loša stvar, ili bi krivili vlast, ili pad i tok istorije. U Izrailju, mnogi su znali bolje. Oni su znali, ako njihova narodna stvar nije išla kako treba, oni onda nisu živjeli po pravilu kako je to Bog očekivao. oni su također *znali* da trebaju ispraviti stvar. U koliko odbiju da ne rade pravilno, oni su mogli *očekivati* da će Bog produžiti sa kaznom. U tom smislu, tok njihove istorije bila je unapred odlučena-ili prorečena-mnogo ranije od “kasnijih proroka” započetog rada. To je važno shvatiti ovu svrhu u koliko hoćete da vidjeti što proročanstvo ima da radi danas.

U Početku

Bog je stavio personalno ruku u sudbini izabranog naroda.

Priča starog Izrailja stvarno je započeta mnogo ranije od “bivših proroka”. U prvoj knjizi Biblije-Postojanje-ili Prva Knjiga Mojsijeva-doznajemo da je staro potomak Izrailja bio Abraham. On je bio neobičan čovjek. On nije bio usavršen, ali je bio jak u karakteru, i vjern u svojoj odanosti Bogu u vrijeme kad većina naroda nije bila. Bog je tražio takvog čovjeka.

To je postalo jako očito da ljudska rasa nije znala kako da živi uspješno u napredku i miru. Samo način života zasnovanog na Božijem zakonu i upravi može ovo obezbediti. Stoga je bog pozvao Avrama i predstavio specijalni ugovor. Ako Avram i njegovi potomci budu živjeli po Božijem zaonu, Bog će ih blagosloviti nad svim narodima zemlje-kao primjer drugima.

Oni će postati primjer-model Božijem načinu života. On će ih naseliti u Obećanu Zemlju. Tu će oni pokazati cijelom svijetu da Božiji način radi. Dok budu slušali, blagoslov će se povećati. Oni će postići svjetsko priznanje. Svi narodi će gledati k njima za vođstvo. Oni će se smjestiti na jednom od najbogatijih i strateških predjela na zemlji. Čak i Mesija će doći iz njih.

Avram se složio s Božijim predlogom, i drgarstvo je započeto (1. Mojsijeva 12:1-3). Bog je potvrdio to obećanje s Avramovim sinom Isakom, i kasnije Isakovim sinom Jakovom, kome je Bog dao ime Izrailj. Izrailj je imao 12 sinova, čiji potomci na kraju su postali 12 plemena Izrailja (1. Mojsijeva 26:3-5; 35:10-12, 23). Jakov na kraju prenio je ime i pravo rođenja specijalno na njegova dva unuka, dvoje djece njegovog ljubimca sina Josifa. Ali svi potomci Jakovljevijske sinova bili su kolektivno poznati kao djeca Izrailja.

Vi možda već znate priču kako je Jakov (Izrailj) napravio svom ljubimcu sinu Josifu kaput mnogobojni, i kako je Josif kasnije bio prodat u ropstvo od njegove ljubomorne braće (1. Mojsijeva 37).

On je bio odveden u Egipat, gdje je, pored njegove sposobnosti odgonetanja snova, na kraju postao drugi najači čovjek u toj zemlji. Kasnije, njegova braća i ostarjeli oac našli su utočište u Egiptu kada je suša poharala njihovu zemlju. Josif je oprostio svojoj braći za ono što su oni njemu uradili i namjestio ih je u Egiptu sa njihovom familijom. (1. Mojsijeva 39 do 47). U početku djeca Izrailja rasla su i napredovala u njihovoj novoj zemlji. Ali faraon koji nije znao Josifa došao je na vlast. On se bojao brojčanog porasta Izrailjčana i podjarmio ih je (2. Mojsijeva 1:8-14). To nijet tada izgledao da su djeca Izrailja bili “izabrani”-već su izgledali kao narod bez budućnosti. Bog je znao što On radi.

U Obećanu Zemlju

Ako ste ikad čitali priču o Izlasku, ili se sjećate velikog filma *Deset Božih Zapovjesti*, znaće te kako je Bog poslao Mojsiju da izvede Izrailja iz ropstva. Sa nizom čuda, Bog ih je izveo iz Egipta u pustinju. Tu im je On dao Njegov zakon i obećao im da će ih odvesti u zemlju u kojoj teče “mlijeko i med”. Djeca Izrailja bila su zadržta rasa, i njihova česta pobuna i nedostatak vjere odkazalo je ispunjenje toga obećanja.

Izrailj je lutao pustinom 40 godina, i na kraju stali su pred vratima obećane zemlje. Tu je Mojsija predao vođstvo svome vjernom komandantu, Jošui (5. Mojsijeva 34:9). To nas dovodi do prvog od “bivših proroka”. Što se dogodilo dalje pokazuje kako je budućnost ovog naroda bila određena-ili “prorečena”.

Jošuin prvi poduhvat bio je da uvede djecu Izrailja u obećanu zemlju (Jošua 1:1-9). Bog je opomenuo novog vođu o jako važnom odnosu koji su imali s Bogom. Ako budu održavali Božiji zakon, oni će biti blagosloveni u njihovoj obećanoj zemlji nad svim ljudima u svijetu. U koliko ne budu slušali, oni će pretrpjeti bjedu i nevolju sve dok ne budu izagnati sa njihova nasljedstva. Svakako, tu je bila velika odgovornost u početku “uloge vodećeg” za Božiji način života.

Knjiga Jošue navode borbe vođene, i pouka postignuta dok je narod ušao u obećanu zemlju pod njegovim vođstvom. U početku oni su odpočeli sa uspjehom. Sa Božijim čudnovatim posredovanjem, Izraeljčani su lako zauzeli granični grad Jeriko, što možete pročitati u Jošua 6. Puni pouzdanja, mala četa odmarširala je prema sledećem predmetu-malo manjem gradu Gaju. Oni su očekivali da će ga zauzeti jako lako. Umjesto oni su pretrpjeli osramoćeni poraz (Jošua 7:2-9).

Što se u stvari dogodilo? Da li je Jošua taktika bila pogrešna? Ne-Izraeljčani su trebali lako pobjediti, izuzev pošto bi Bog bio s njima ovog puta (stih 1). JEDNA familija, familija Ahana, pokrao je neke stvari iz Jerihona-nešto što je Bog strogo zabranio. On je želio naučiti-oni moraju znati ono što kaže On to misli. Izrailjevo iskustvo nije trebalo biti kao drugog naroda. Drugi narod možda nije mogao da osvoji utvrđeni Jerihon, ali bi lako pobjedili mali Gaj. Izrailj je očekivao uspjeh ako je Bog bio s njima. Ako je Bog bio s njima-kao kod Jerihona-ni jedan sila na zemlji nebi se održala pred njima.

Tako, u nekoliko prvih dana po ulasku u obećanu zemlju, "izabrani narod" naučio je jednu važnu lekciju. Bog je rukovodio personalno u odluci njihove istorije. To je postavilo tok onog što će se dogoditi kroz sljedeće vjekove. Poslušnost i uspjeh. Neposlušnost podpuni podbačaj. Što se dogodilo starom Izraiju kod Jerihona i Gaja jeste važna pouka u razumjevanju proročanstva. Stoga je to i napisano u "bivšim prorocima".

Vrijeme Sudija

Jošua je bio moćan vođa, i generalno govoreći, narod je bio poslušan za njegova života, i također za vrijeme vođa koje je on trenirao (Jošua 24:31). Kad su oni pomrli, stvari su odpočele da idu loše.

Druga knjiga bivših proroka-Sudije-govori nam što se dogodilo. To navodi nekoliko događaja koji su se ponovili nekoliko puta u sledećih 300 godina. Narod je jednostavno odplovio od Boga. Da bi ih ispravio, Bog je dozvolio da budu potlačeni od nekih naroda koji su živjeli oko njih, koji su također čeznuli za "obećanom zemljom". U njihovoj nevolji, izabrani narod bi molio Boga, i On bi im poslao spasitelja-ili jednog od *sudija*. Upućen od Boga, sudija bi izveo narod u pobjedu. To je obično bila jako kratka lekcija, i Izrailj bi griješio opet. Ovaj žalostan krug ponavljao bi se mnogo puta.

Knjiga sudija je mračno čitanje. Ona se završava s ovom tužnom bilješkom "**svaki je činio što mu je bilo drago**" (Sudijama 21:25). Izgledalo je da ovaj izabrani narod od Boga da budu primjer svim drugim narodima nikad neće napustiti svoj dio. Onda kad su stvari izgledale najgore, Izrailjeva sreća zpočela bi da se zaokreće na bolje. Dvije sledeće knjige bivših proroka-obično zvane 1 i 2 Samuilova pokazuju što se događalo.

U početku prve knjige Samilove, Izrailj je bio upravljani od Ilije-iskrenog ali slabog vladara. Ilini sinovi bili su koruptovani (1. Samuilova 2:12), upotrebljavajući njihova oca pložaj da se obogate. Kakvi će oni biti kad naslijede svoga oca položaj? To je položaj gdje su mnoge druge nacije suoče teškoćama pod jarmom nesposobnih i izopačenih vođa. Bog je imao kontrolu nad sudbinom Izrailja.

Ilini sinovi su ubijeni u borbi prije nego je Ilija umro (1. Samuilova 4:11, 18), i njegov iskreni Bogo-bojazni pomoćnik Samuilo postao je sudija Izrailja.

Tri Kralja

Stvari su išle jako dobro za vrijeme Samuilovog života, ali opet ponovo, njegovi sinovi nisu bili kao on. Narod Izrailja bio je zabrinut dok je Samuilo strahovao. Oni se nisu više osjećali obezbeđeni s njihovom državnom upravom. Oni su tražili od Samuila da im dade kralja tako da i oni mogu biti kao i narod oko njih. Samuili to nije bilo po volji-one se osjećao da je narod odbacio njega (stih 5.7). Bog ga je umirio-da oni nisu odbacili Samuila, već da su on odbacili Boga i Njegovu upravu nad njima. Neka bude tako-oni će imati svoga kralja, i Bog će upotrebiti ovu priliku da ih nauči neke važne stvari.

Izrailj kralj Saul bio je visok i lijep-popularni izbor (1. Samuilova 9:2). Saulu, ipak, nedostajala je važna stvar karakter vođe. On je možda bio fizički div, ali on je bio moralni crv. Bog je rekao Samuilu da će Saul biti zamjenjen (1. Samuilova 15:26-28). Bog je izabrao umjesto njega podpuno drukčijeg čovjeka.

To je bio David, najmlađi sin Jesejev koji je živio u Vitlejemu. Kada je Saul poginuo u borbi, David je došao na prijesto (1. Samuilova 16). On nije bio prefektan, on je učinio neke tragične greške, al be se on stalo iskreno pokajalo i pokušavao je stalno da

bude iskreni vođa. Pod njegovom upravom, Izrailj je napredovao. Za vrijeme Davidovih 40-godina uprave, Izrailj je postao glavna sila u starom svijetu. Kad je on umro, zamjenio ga je njegov sin Solomon. Ostatak priče zapisan je u posljednjoj knjizi bivšeg proroka-1 i 2. Carevima.

Solomon je vladao za vrijeme zlatnog doba starog Izrailja (1. Carevima 1-11). Izrailj je kontrolisao glavne trgovačke putove i bio je bogat iza mjere. Veliki Hram koji je Solomo podigao u Jerusalimu bio je čudo svijeta.

Za vrijeme uprave Kralja Solomona, Bog je ispunio mnoga (ali ne sva koja su bila važna kako ćemo vidjeti) Njegova obećanja Avramu i njegovim potomcima. Oni su naslijedili obećanu zemlju, imali su moć, ugled, i napredak. Bog je bio spreman da im dade više ako budu poslušni (1. Carevima 4-7).

Solomon je odpočeo dobro, dok je njegova uprava napredovala, on je pokazao ozbiljan tok karaktera. On je oženi mnoge strane žene, i većina narodnih sredstava bilo je utrošeno u održavanju armije i državne uprave. Solomon, u svoj svojoj slavi, počeo je da zaboravlja Boga! To je bio obrazac za zlu kob.

Dioba!

Dvije posljednje knjige "bivših proroka"-1 i 2 Carevima-zapisale su krajnje iskustvo ove "model nacije".

Kad je Solomon umro, njegov sin Rovoam došao je na prijesto i odmah je napravio veliku grešku.

Narod je došao kod njega, tražeći popust u porezu koji je bio velik i nametnut od njegova oca Solomona (1. Carevima 12). Starješine su savjetovali Rovoama da smanji porez. On je umjesto izabrao mladiće, neiskusne ljude. Na njihov savjet, krepak sa samo pouzdanjem i silom, Rovoam je rekao narodu da im neće smanjiti već podignuti porez. On je to i uradio! Deset sjevernih plemena odvojili su se od njegove vlastite nacije, da bi bili poznati kao Dom Izrailja. Samo pleme Judino, većina sveštenika (Levita), i mali dio plemena Benjamina ostao je vjeran Rovoamu, i postalo je poznato kao kraljevstvo Judino (stih 16-17).

Sad priča o izabranom narodu razdvojila se u dvoje. Sjeverno carstvo Izrailj pod njihovim vođom, Jerovoamom, počelo je prisvajati običaje od susjeda Hananske vjere, koju je Bog ošto zabranio.

Carstvo Judino nije se izgubilo tako brzo, i ako nije bilo ono što je trebalo biti.

Kako su decenije prolazile, Dom Izrailja i na pokon Dom Judin otišli su u idolopoklonstvo. Ostatak 1 Carevima i 2. Carevima govore nam žalosnu priču. Dom Izrailja nikad se nije vratio svom duhovnom korjenu.

Ponekad je bio kratak preokretaj u Judi, dok bi pravedni kralj pokušao da dovede narod k njegovom smislu. Preokretaj ne bi trajao dugo-njegovi nasljednici vodili bi narod čak dublje putom duhovne propasti.

Bog je bio strpljiv i milostiv, ali On nije mogao zaboraviti uslove ugovora. Izrailj je bio primjer-za bolje ili gore-za sav narod. Oni moraju požeti što posiju. Tako su počela značajna poglavlja priče ovog starog naroda. Prije svega, Bog im je slao svakom od njih upozorenje pošto, kako to prorok Amos kaže: "Jer Gospod ne čini ništa ne otkrivši tajne svoje slugama svojim prorocima" (Amos 3:7).

Ulaz Proroka

Tu je bilo mnogo proroka. Neki su samo kratko spomenuti. Drugi, kao Ilija, bili su poznati po njihovim djelima, i ako oni sami od sebe nisu ostavili napisane zapise. Onda tu su oni koje mi zovemopisci proroci-ljudi kao Isaia, Jeremija, Jezekilja, i dvanajest "manjih" (ali jako važnih) proroka-čije su riječi zapisane u Bibliji.

Ovi proroci su govorili, prvo Domu Izrailjevu, onda Judi. Oni nisu bili popularni. Prema njima bilo je postupano... isto, kako što bi mi postupali prema njima danas. Oni su bili odbačeni, napadani, ismjevani, stavljeni u zatvor, i ponekad pogubljeni.

Njihovo pisanje je navod teškog i nezahvalnog stava. Malo ih je shvatilo njih ozbiljno. Obično, ne kraljevi. Niti sveštenici. Niti narod. Oni su bili istaknuti patriote-ali su oni smatrani kao kavkadžije i izdajice. "Ne možete li Vi vidjeti što se događa?" Oni bi opominjali. "U koliko mi, Bogom izabrani narod, ne promjenemo

naš stav i ne vratimo se k Njemu, nacionalne nevolje će nas savladati. Ne možete li vidjeti da čak i sada sila se sprema protiv nas? Zar ne shvaćate zašto stvari idu suprot nama? Mi imamo sušu i podbačaj žetve... Mi gubimo borbu... Naše društvo se raspada. Zar ne možete vidjeti da ove stvari se dešavaju da nas upozore i probude nas? Odbacite te idole. Prestanite lagati, varati, i kurvati. Nikad nije kasno za promjenu. Narod Izrailja i Jude, za to ne možete vidjeti?!”

Ne-oni to nisu mogli vidjeti. Oni su išli svojim vlastitim putem. Oni su odbacili upozorenja proroka, i ubrali su posljedice.

Kraj Dviju Kraljevina Izgleda kao da je priča izabranog naroda završena

Izrailj je nestao prvi. U ksnijejoj polovini osmog vijeka B.C., sjeverna kraljevina pretrpjela je nekoliko razornih napada invazije od Asiriskog carstva. Na kraju, oni su odvedeni u ropstvo, i njihova zemlja je naseljena od drugih. Izrailj je izgubio sve-svoje kuće, svoju slobodu, njihovu zemlju i na kraju svoje obilježje. Biblijski zapisi zatvorili su se oko njih s ovim riječima: “A to bi što sinovi Izrailjevi griješiše Gospodu Bogu svojem, ... i bojaše se drugih bogova,... i Gospod opominjaše Izrailja i Judu preko Svojih proroka,... govoreći, vratite se sa zlijeh putova svojih i držite zapovjesti Moje i uredbu Moje po svemu zakonu koji sam zapovjedio ocima vašim i koji sam vam poslao po slugama Svojim prorocima. Ali ne poslušaste; nego bijahu tvrdovrati ...dokle Gospod ne odbaci Izrailja od Sebe kao što je govorio preko svojih sluga svojih proroka, i tako preseljen bi Izrailj iz zemlje svoje u Asirsku do današnjeg dana“. (2. Carevima 17:7, 13-14, 23).

Kraljevina Jude šepala je još nekih 120 godina. Bog je poslao broj proroka ali njihova upozorenja pala su na gluve uši. Tu je bila kratka obnova pod kraljom Josijom, ali poslije njegove smrti, narod judin produžio je sa njihovim moralnim padom. Neizbježno, onisu, isto, platili kaznu. Ovog puta bilo je u rukama babilonskog Cara (2. Carevima 25:7-11), koje je zamjenilo Asirsko carstvo kao glavnu silu na Srednjem Istoku. Jerusalim je bio opkoljen, poslednji kralj bio je zarobljen, i hram je bio razoren. Isto kao Dom Izrailja prije njih, narod Jude odveden je u ropstvo.

Izgleda kao da je priča izabranog naroda završena. Bog je održao svoj dio ugovora, ali niti je Izrailj niti Juda ostali vjerni. Oni su želili njihov vlastiti put. Oni su uzeli Božiji blagoslov olako i pogrešno su shvatili Njegovo strpljenje i milost kao znak slabosti.

Pouka iz šest knjiga “bivših proroka” je jasna. Izabrani narod koji je bez prestanka podbacivao da održe svoj dio ugovora s Bogom morali su ubrati posljedice.

Kad bi to bio kraj priče, mi bi to mogli ostaviti tu. Pisma proroka mogu se naći u zapisima starog Izrailja. Svakako, ono bi bilo interesantno i poučno čitanje, kao ljetopisi drugih starinskih naroda, kad bi to bio kraj priče.

Ipak, to nije kraj. Izrailj i Juda odvedeni su u ropstvo, ali proročanstva produžuju da dolaze.

Glava 3 Nezavršeni Posao Danilo nije u potpunosti razumio-njegovo proročanstvo bilo je zapečaćeno za kraj vremena.

Mi ne možemo umotati pouku proročanstva sa pričom starog Izrailja i Jude. Njihovi proroci su govorili mnoge riječi upozorenja. Narod ih je ignorisao i ubrali su posljedice. Sve što je bilo prorečeno nije se ispunilo. Proročanska ozbiljna upozorenja bila su ispunjena nadom. Bog je bio srdit, ali On neće biti srdit vječno.

Proroci gledaju kroz prazninu njihove sadašnjosti u mnogo, mnogo bolje vrijeme kad će Izrailj i Juda biti open u miru, živjeti zajedno i dijeliti blagoslov mnogo veće nego prije. Bog će im poslati velikog spasitelja-ili Mesiju-koji će ih dovesti u

veličanstvenu budućnost (Isaia 11:2-4). Jerusalem postaće svjetska prestolnica, i svi će narodi ići tamo za upustva i vođstvo. Proroci su gledali u napred u vrijeme gdje neće biti ratova ili patnje. Izrailjevi neprijatelji biće pomireni s njime. Čak i divlje zvijeri izgibiće svoju mržnju prema čovjeku, i svi ljudi svakuda služiče, jednom pravom Bogu. Mesija-Izrailjev dugožčekivani Izbavitelj-bi će kralj nad svom zemljom. Sve ovo i mnogo više Bog je obećao, ali još se nije ispunilo. Onda, što ovo sve znači? Ovo je to što čini proročanstvo spletkarijom-i čak tako osujećeno. Zapisi starog Izrailja ne izgleda podpuna priča.

U stvari, mnogo od onoga što su proroci govorili može se lako i direktno primjeniti njihovoj situaciji, ali ne sve. Tu još ima mnogo nezavršenog rada.

Za primjer, Jezekilja je produžio sa proročanstvom Domu Izrailjevu poslije kad su već bili odvedeni od Asiraca (Jezekilja 2:3). Jeremija je pokazao da će Juda i Izrailj biti ponove uspostavljeni (Jeremija 30). Skorom sa istih dahom, on je objavio da će oni pretrpjeti najgore vrijeme nevolja koje je bilo koja nacija pretpjela, ali će na kraju biti spašeni, i davno umrli kralj David biće im kralj.

Svakako, nisu sva od ovih proročanstva ispunjena sa iskustvom zavedenim u Starom Zavjetu. Često proročanstva se odnose na događaje u buduće-obuhvaćajući vrijeme ponekad zvano "kasnije vrijeme".

U vrijeme kada su ih pisali oni nisu imali jasnu sliku kakva će ona izgledati. Oni su bili kao ljudi koji su posmatrali udaljene planine. Neka budućnost može se opisati u širokom obimu, i bilo je teško odlučiti udaljenost i učvrstiti izgled.

Bog im je govorio da će još biti budući Izrailj i Juda, i proročanska poruka trebaće se opet poslati k njima.

Proročanska Dvojina

Tu ima važno načelo proročanstva poznato kao dvojina. Događaj ("vrsta") bi će preteča sličnih događaja ("protutip") i dogodiće se u buduće. U drugoj riječi, proročanstvo kao istorija, ponekad se ponavlja. Naći ćete ovo mnogo puta dok proučavate proročanstvo. Nešto što se davno dogodilo vidiće se kao protutim kasnijeg ispunjenja. Dvojbeno proročanska poruka važan je ključ u razumjevanju Božije ruke u istoriji-i, što je za nas još mnogo važnije-sadašnjost.

Tako, opet obrnuta nevolja njihova vremena, proroci su otkrivali potankosti stvari da će doći u buduće. Ali kada? I kako? Bog nije izabrao da slika bude jako čista u to vrijeme. Kako je prorok Isaia rekao, "ovdje malo, ondje malo" (Isaia 28:10).

Što je bilo potrebno jedan uokvireni rad, u koji mnogi djelovi proročanstva mogu se staviti logično.

Nekoliko godina kasnije kad je Juda bio odveden u ropstvo, mladić po imenu Danilo bijo je zbunjen povodom ovog pitanja. On je našao naklonost u ropstvu, i dostigao je na veliki položaj u Babilonskoj upravi. Kroz sve to, on je ostao vjeran, Bogo-bojazan čovjek. On je znao što su proroci govorili, i on je želi znati više.

Danilo i Budućnost

Proročanstvo ima specijalno otkrivenje modernim potomcima Starog Izrailja.

Šo je Danilo želio najviše bio je odgovor proročanstvenom velikom pitanju: kada će Mesija doći? On je znao da će ovo biti zaokretaj u istoriji-ne samo za Izrailj i Judu već za cijeli svijet.

Danilo je volio svoj narod. On je shvatio, iz Jeremijevog proročanstva, da će Jerusalimski razor trajati 70 godina. U kom slučaju, vrijeme oslobođenja i obnove nije tako daleko. Dali je moguće da zlatno doba Izrailjeve sudbine je bilo iza ugla? Danilo je pitao Boga za odgovor.

Bog je dao neke važne pojedinosti koje su pomogle Danilu-i nama-mnogo podrobnije razumjevanje proročanstva. On je pokazao da i ako vrijeme za Judin povratak kući je bi blizo, dolazak Mesije bio je još mnogo daleko. Mnoge stvari trebale su se dogoditi prije. Babilonci su držali Jevreje u ropstvu bio je prvi od četiri kraljevstva koja će se podignuti i pasti prije nego će Mesija uspostaviti Svoje carstvo i uspostaviti Izrailjevu budućnost.

Danilo je doživio da vidi pad Babilonskog Carstva-u jesen 539 B.C.-na ruke Medijaca i Persijanaca. On je imao naklonost novog vladara, i produžio je sa održavanjem važnog položaja. Ipak, dolazak Mesije i uspostavljanje njegova naroda produžilo da ga zauzima, i on nikad nije prestao da pita Boga da to shvati.

Napokon, Bog je otkrio najdulje produženo proročanstvo u Bibliji. Načete to zapisano u Danilu, glava 11 i 12. Važna serija događaja je predviđena-svijetljenje i tamljenje velikih carevina, besprekidna borba za vlast između kraljeva, političke intrige, napadi i kontra-napadi, sa vremenom velikog proganjanja onih koji su ostali vjerni Bogu. To je ozbiljna kronika, ali sa divnim završetkom. Oni koji održe njihovu vjeru u Boga izići će pobjednici. Na kraju, pojedinosti ovog proročanstva postaje jako naročito-događaj pokazuje redosljed događaja u obliku *dana*. Još jednom, danilo je upitao kakav će kraj biti tome? Bog je otkrio dovoljno za to doba. On je rekao Danilu: "jer su zatvorene i zapečecene ove riječi do posljednjega vremena" (Danilo 12:9).

Danilo nikad nije dobio odgovor na ovo veliko pitanje, ali njegovo proročanstvo dodalo je važan pogled našem razumjevanju. Mi vidimo iz Danilova pisanja da proročanski događaji ne trebaju se gledati samo u sadržaju starog vremena. Niti bi oni samo imali učinak na narod starog Izraelja i Jude. Ono je bilo "vrsta". U kasnijim danima, njihovi potomci bi će "anti-vrsta".

Kasniji Dani

Persijski car Kir na pokon je dozvolio nekim Jevrejskim prognanicima da se vrate kući (Jezdra 1:1-4), da budu podanici njegovoj carevini. Što se dogodilo ovom narodu i njihovim potomcima jako je dobro zapisano. Poznata nam je česta tragična istorije Jevrejskog naroda-njihova borba da se ustanove, pod Persijom, u njihovoj zemlji, njihova kobna pobuna protiv Rimljana koja se završila u A.D. 70, diasporai program kasnijeg vremena, Hitlerov pokušaj uništenja i neprilike suočene današnju državu Izraelj. Moderna Jevrejska država prestavlja samo jedan mali dio potomaka Jude, i ne obuhvaća u opšte Dom Izraelja. Što je onda sa drugima-sjevernim djelom plemena Domom Izraelja koji su ranije bili odvedeni u ropstvo od Asirije? Istorija nam nikad ne pokazuje da se oni ikad obnovili. Oni su postali basnoslovna "izgubljeni plemena". Ipak, mnoga proročanstva govore čisto da će Dom Izraelja postojati u "kasnije dane", i tu ima mnogo proročanstva povodom njih koja se još nisu ispunila.

Onda što smo mi naučili je ovo: Proročanstvo Biblije odnosi se na potomke starog Izraelja i Jude koji žive u "kasnijim danima", koji prave iste greške kao što su to radili njihovi oci.

Bog ne gleda ko je ko. On ne zaboravlja Svoje obećanje, i On ne mjenja Svoj način vrijednosti. On je milostiv i dugo trpi, ali On neće podnositi bilo koga koji ignorišu Njegov zakon stalno-specijalno izabrani narod. On nikad nije zaboravio da su oni Njegov "izabrani narod"- i On nije još završio s njima.

Sjetite se principa, Bog ništa ne radi bez prvo objave toga kroz Njegove sluge proroke. On zna što je rekao. On zna što se treba uraditi da bi se sve ispunilo.

Proročanstvo je sačuvano, ne zbog toga što je to interesantan zapis starinskog naroda, već zbog njene poruke koja je važna danas isto kao i onda kada je data.

Ko god da je moderni potomak dvanajest plemena Izraelja, riječi proroka imaju jako specijalnu poruku za njih. Došli smo daleko u našem shvaćanju proročanstva. Da li možemo znati mnogo više?

Danilo je dodao mnoge potankosti, ali tu ima nekih važnih komadića zagonetke koji nedostaju. Mnogi od ovih komadića dodati su za vrijeme velikog proroka od svih- Isusa Hrista.

Glava 4 Isus i proročanstvo

Vi možda znate da je Isus bio rođen oko 2000 godina ranije, u Vitlejemu, da je On rođen od nevine, porijeklom iz Judina plemena i bio potomak Kralja Davida.

Možda će vas iznenaditi da su neki ljudi to znali prije nego se On rodio.

Kako je to moguće? Zato što su mnoge pojedinosti o Isusu Hristu bile prorečene vjekovima prije njegova rođenja, od proroka iz Starog Zavjeta. Ako Isus ne bi bio rodio gdje se rodio, i da nije radio stvari koje je uradio, mi bi odbacili ta proročanstva kao podvalu. Dobro misleći, Bogo bojazne varalice proroci, ali podvala ipak, uza sve to.

U vrijeme kada se Isus rodio, narod Njegove nacije Juda su očekivali spasiteljaka su oni zvali Mesija. Juda je pala na tvrdo vrijeme opet. Oni su imali nekoliko stoljeća samostalnosti poslije Persiskog kralja Kira koji im je dao dozvolu da se vrate kući. Hram u Jerusolimu bio je obnovljen. Ali skorom 60 godina prije Isusova rođenja, Juda je opet porobljena i postala pokrajina Rimskog Carstva. Rimska uprava donjela je neku korist, ali kao pokoreni narod, bilokad, svakud, Jevreji su želili da budu slobodni. Bog, kroz proroke, obećao je Mesiju koji će ih izvesti ne samo iz ropstva, već u bogastvo i napredak.

Proročanstva o Mesiji bila su mnogo naročita-čak dolje u minutske tančine. Proročanstvo u knjizi Danila bilo je prorečeno, *stotine* godina u napred, *tačnu* godinu kad će Hristos odpočeti svoju službu. Druga su pokazivala gdje će On biti rođen, potankosti Njegovog djetinjstvaka i gdje će On učiti, Njegova smrt, pogreb, i vaskrsnuće. Prednost protiv nekoga promišljeno izabravši da ispuni ova proročanstva je astronomski. Stoga u vrijeme Isusova rođenja, oni koji su znali zapise znali su da će se nešto važno dogoditi.

Oni su bili kao stari čovjek Simeun, koji je odmah znao ko je Isus bio kad su Marija i Josif donjeli Isusa k njemu u hram (Luka 2:25-35).

Tu je bila Ana, koja se molila cijelog svog života da vidi Mesiju (stih 36-38). Čak i lukavi Kralj Irod bio je svjesan da će Mesija doći. Njegovi savjetnici mogli su pokazati iz proročanstva tačan grad gdje će se Hristos roditi-Vitlejemu (Matej 2:3-6). Kad je Irod malu djecu pogubio u Vitlejemu, on je bezvoljno ispunio jo jedno proročanstvo (stih 16-18).

“Isus će Nas Spasiti”

Vitlejem gdje se Hristos rodio ispunilo se u starinskom proročanstvu.

Kada je Isus započeo svoju službu, mnogi narod počeo je da uviđa da bi On mogao biti obećani Mesija. On je radio čuda. On je rekao da se on rodio da bude kralj. To je odpočelo da zvuči kao da je On bio poslat da ih izvede u slobodu. neki su očekivali od Njega da bude popularni vođa protiv Rimljana. Oni su vidjeli Isusa kao pobunjeničkog vođu oslobodilačkog pokreta, i oni su bili na patosu. Oni bi za siguro primili ugledne položaje u Njegovoj upravi kad ih jednom izvede u pobjedu. Pitanje je bilo, kad će On započeti taj pokret.

Onda jednog dana, baš pred Pashu, Isus je ujašio u Jerusolim na magaretu, baš kako je prorok Zaharije prorekao da će Mesija uraditi (Zaharije 9:9). Sad tu nije bilo pitanja. To je stvarno bilo. Velike stvari trebaju se dogoditi.

Što se u stvari dogodilo svhi je iznenadilo. Baš nekoliko dana poslije Njegova triumfovanog ulaska, Isus je bio uhapšen, osuđen na smrt, i razapet. Njegovi pomagači to nisu očekivali.

Oni su trebali. Isus ih je često puta upozorio da će se ovo dogoditi, i to je bilo prorokovano, sve dolje u tančine. Mesaja će biti odbačen od svojih drugova, i biće grđen i ponižavan, prije nego bude pogubljen sa zločincima. Ovo, ipak, bio je položaj proročanstva da Njegovi sljedbenici nisu razumjeli, i to u stavri nije prihvaćeno sa popularnom idejom o Mesiji. Kakav je to onda spasitelj bio?

Čak i bliski sljedbenici Isusovi bili su iznenađeni i zbunjeni. Gje je bila greška? Zar nije Isaia rekao ubjedljivo da kad Mesija dođe, “kojemu je vlast na ramenu...bez kraja će rasti vlast i mir” (Isaia 9:6-7).

Oni su na veliko bili ohrabljani kada je poslije tri dana njihov pali vođa bio vaskrsnut. Njegovi sljedbenici misli su za siguro da će ih On sada povesti u pobjedu. “Hoćeš li sada načiniti carstvo Izrailjevo?” upitali su ga (Djela 1:6). Njegov odgovor bio je interesantan. “Nije vaše znati vremena i ljeta koje Otac zadrži u svojoj vlasti” (stih 7). U drugoj riječi-ne, ne još. Sad nije još vrijeme.

Isus je znao da Njegova služba na zemlji nije bila uzaludna. On je postigao sve ono što je bilo prorečeno da će uraditi-tako dalje-i On je znao nešto što Njegovu učenicima nisu znali.Tu ima mnogo, mnogo proročanstva o Mesiji koja se još trebaju ispuniti.

Sve Odnoseći se na Plan
Učenici su očekivali od Isusa da povede pobunu protiv Rimljana. To se nije odigralo tako.

Isusovo rođenje, smrt, i vaskrsnuće bio je početak nove faze. On se rodio i živio kao živo biće, i On je prolio Svoju krv za grijeh čovječanstva. Ostatak plana sada se može odmotavati.

Plan? Kakav plan? pošto mi nismo postigli naše vjersko vjerovanje sistematskim načinom, mnogi od nas ne shvaćamo da Bog ima plan. Taj plan je da spasi čovječanstvo od kazne grijeha-što je smrt- i da im dade vječni život (Rimljanima 6:23). Mnogi ljudi ovo znaju u jednom nejasnom smislu-ali u stvari ne razumiju kako će se to dogoditi. To izgleda kao jedan slučajan proces.

Da li ste bili upućeni da Bog vodi parbu sa grešnim narodom da prihvate Isusa tako da mogu biti spašeni prije nego što je kasno? Ako je to istina, to nije mnogo efektan plan. Mnogi narod danas ne prihvaća Hrista. Milioni čak nisu ni čuli za Njega. To izgleda da, ako Boži plan je da narod prihvati Hrista sada, da to neradi tako dobro. Ipak, misliti tako je pogrešno svaćanje stvarne poruke iz Biblije i punu pouku proročanstva. Proročanstvo razjašnjava Božiju namjeru, i pokazuje kako će On spasiti svijet od posljedica grijehovnije.

Isusov dolazak na zemlju, i po tom osnivanje Njegove Crkve, umirući za grijeh čovjeka, i povratak na nebo imaju jako veliki značaj, i to je sve otkriveno u napred kroz proroke. Ovo je samo dio od onog što Mesija je trebao uraditi. Ako tu postoji daljni stav plana, mi trebamo očekivati od Boga da to otkrije kroz proroke-i On je to uradio. neki važni predmeti su otkriveni od Isusa Hrista samoga. U tom smislu, Isus se morao povezati s položajem proroka. To je čudnovato koliko naroda uzimaju Isusa Hrista *moralnu* nauku ozbiljno, ipak znaju tako malo o onom što je On *prorekao*. Sad da vidimo ovaj važan izgled Hristove službe.

Isus Prorok
Isus ne pokušava da spasi svijet-najmanje ne sada.

Iz vremena u vrijeme Isus i Njegovi učenici posjećivali su Jerusolim. Većina Njegovih učenika bili su Galilejci "seoski dječaci", oni su stalno bili spotaknuti građevinama i ljepotom prestolnice. Oni su specijalno bili spotaknuti sa velikim Hramom koji Irod podigao. Oni su dolazili kod Isusa, želeći da dijele njihovo usićenje. Isus je izgledao nezainteresovan. "Zaista vam kažem neće ostati ovdje ni kamen na kamenu koji se neće razmetnuti" (Matej 24:2). To je imalo jako veliki utisak na Njegove učenike. Oni suse čudili o tome, onda su prišli k Njemu i upitali ga zašto On tako misli.

Sad zapamtite, ovi ljudi još nisu u potpunosti shvatili svrhu Isusove službe na zemlji. Oni su vjerovali da je On Mesija, koji je došao da povede njihov narod u novo doba slobode i napredka. Oni nisu mogli razumjeti kako i kad On će to uraditi. Oni su ga čuli gdje On govori da će hram biti razoren, razor hrama bio je stalo simbol nacionalnog razora, not spasenja! Stoga oni su ga upitali, Kaži nam kada će to biti? i kakav je znak tvog dolaska i pošljedka vijeka?" (stih 3).

Isus je dao vanredan odgovor (Matej 24:4-31). On je rekao, ovakvom smislu, to se neće dogoditi kako vi očekujete, i to neće se dogoditi od jednom. Tu će biti mnogo varalica. Vi ćete pretrpjeti progonstvo, ali vi i i oni koji budu s vama moraju propovjedati dobru vijest o carstvu Božijemu kroz cijeli svijet. Tu će biti ratova, i priče o ratovima, suše, zaraze, i zemljotresi. Te nevolje će se umnožiti tako mnogo da u koliko Bog ne posreduje, ništa ne bi ostalo. Kad to vrijeme dođe, cijeli svijet će vidjeti Hrista gdje dolazi iz raja sa velikom silom i slavom.

Sljedbenici su vjerojatno gledali jedan u drugog sa čuđenjem. To nije ono ništa što su oni očekivali.

“Opet ću Doći”

Veće prije Njegova razapeća, Isus je imao od srca-srcu razgovor sa svojim učenicima (Jovan 13:33-36). “Još sam malo s vama” On je rekao. Kasnije u razgovoru On je izjavio “idem da vam pripravim mjesto i kad otidem... opet ću doći, i uzeću vas k sebi da i vi budete gdje sam ja” (Jovan 14:2-3). Oni još uvijek nisu razumjeli-to je bilo jako zamršeno.

Isus se jako brinuo za Svoju malu grupu sljedbenika, i On je pokušao da ih pripremi za ono što će se uraditi sledeće. Stavite se u njihov položaj. Oni su mislili da je On Mesija. Oni su očekivali da ih On povede u veličanstvenom poletu za uspostavljanje slobode i napredka njihovoj zemlji. On je trebao da im razjasni da se to tako neće dogoditi. On onda ne bi ispunio sve ono što su proroci prorekli za Mesiju.

Isus nije htio Njegove učenike da budu obeshrabljeni i razočarani, i On stvarno nije želio da oni misle da ih je On iznevjerio.

Mnogi narod danas također imaju pogrešno shvatanje o Isusu Hristu. Oni ne svakako gledaju k Njemu da povede uglednu revoluciju. Ali daleko od toga oni su rađe kao narod prvog vijeka B.C. Oni vjeruju da Isus pokušava spasiti svijet, i oni žele da mu pomognu. Oni, jako iskreno, vjeruju da je Hristos upleten u strahovitu trku protiv vremena da spasi mnoge koliko je moguće dok nije kasno. Tragično takav narod je za nekakvo strašno iznenađenje u dolazećim godinama.

Isus ne pokušava da spasi svijet-najmanje, ne sada. Što je on rekao učenicima, i št On želi da Vi shvatite, je to On će to da uradi poslije Njegova Drugog Dolaska. To je kada će prava bitka započeti. To je kada će On staviti svoju ruku da spasi čovječanstvo, poslije kada On uspostavi carstvo Božije. Kad On to uradi, to će biti najdramatičniji momenat u istoriji, i zaokretajna točka cijelog ljudstva budućnosti. Vi morate očekivati da Bog to objavi kroz svoje sluge proroke, i svakako On jeste.

Carstvo Božije

Isusova služba na zemlji nije podbacila. On je postigao sve zašto je On došao da uradi-da sada.

Događaj koji vodi do *Drugog* Dolaska Isusa Hrista je glavna tema cijelog proročanstva. Nadmašilo je Isaijevo, Jermijevo, Jezekiljevo, Danilovo, i druga proročanstva. Na prvi pogled njihova pisanja mogu izgledati kao izjava osude i tuge. Kad u stvari shvatite, Vi ćete vidjeti kroz nevolju njihova vremena jedan svijet mira i radosti. Oni su gledali k utopiji, meleniju, carstvu Božijemu na zemlji, ali oni to nisu doživjeli. Isus je potvrdio njihovu poruku, i rekao je svojim sljedbenicima da se oni moraju pripremiti za to; ipak i oni to nisu doživjeli da vide. To nije ovdje još.

U tom pogledu, to nije iznenađujuće da onda mnogi studenti Biblije se čude da možda Isus stvarno nije mislio ono što je govorio. Možda, oni raspravljaju, On je mislio da će uspostaviti duhovno carstvo *u naša srca*. Drugi traže carstvo Božije u istoriji. Možda je to bila Crkva, ili Sveto Rimsko Carstvo, ili čak Britansko Carstvo? Riječi Isusa, uzete obično, su jako jasne. On će doći opet, u vrijeme koje On zove kraj vremena. On će ukinuti svaku opoziciju, i uspostaviti carstvo Božije na zemlji. Čovječanstvo će ući u vrijeme mira i napredka. Onda, i samo onda, Bog će odpočeti da radi da spasi mnoštvo čovječanstva. To je bilo-i jeste-jevandjelje o carstvu Božijemu.

Kad će to vrijeme doći? Isus je upozorio da, oni koji se ne probude i ne budu oprezni, to će doći kao zamka-neočekivano (Luka 21:35). Mnogi iskreni ljudi biće uhvaćeni neoprezni, ipak, to ne treba da bude tako. Njegovi iskreni sljedbenici znaće kad se to vreme približi, i oni će biti pripremljeni (Matej 24:36-44). Kako će oni to znati?

Proročanski zapisi bio je skom završen, ali nešto više bilo je potrebno. Proročanstvu još treba zaglavni kamen-nešto što će povezati sve to u jedno mjesto, i daće smisao vremena i perspektive.

Nekoliko godina kad se Isus Hristos vratio u raj, on je otkrio konačni, važan komad informacije. To je zapisano u posljednjoj knjizi Biblije čudnovatoj i nekome zagonetna knjiga Otkrivenja.

Glava 5 Glas Kroz Vremena Rimski sistem treba živjeti do našeg vremena

Prije nego se zabavimo sa Apokaliptikom ili Knjigom Otkrivenja, trebamo da razumijemo dvije važne stvari. Neki prevodi starijih Biblija oglašavaju ovu knjigu "Otkrivenje Svetog Jovana Bogoslova". To nije, i ovo je ispravljeno u mnogim modernim prevodima. To je otkrivenje od *Isusa Hrista, Otkrivatelja*. Ova knjiga ima glas da ime neke od najtežih predmeta u Zapisima da se shvate. Da, Isus Hristos dao je to da ima odgovor, a ne da skriva istinu. Knjiga nije teška da se razumije kad znate što se dogodilo ranije, i kakvo pitanje još je potrebno da se navede za Božije proročene otkrivenje da se završi.

Hristos otkrio je lično Jovanu, posljednjem preživjelom od 12 originalnih apostola. Oko A.D. 90 Jovan je zapisao red proročanstva otkrivenih njemu u viđenju. Njegovo iskustvo bilo je slično Danilovom, ali u Jovanovo vrijeme niz proročanstvenih događaja pomjerilo se znatno.

Četiri Carstva

Sjetite se da u glavi trećoj da je Bog pokazao Danilu četiri velike carevine koje će vladati svijetom prije nego se uspostavi carstvo Božije. Babilonsko carstvo, kako smo vidjeli, bilo je zamjenjeno za vrijeme Danilovog života od Medsa i Persijanaca. Persijanci su vladali sve do nisu oboreni od Makedonskog carstva u 333 B.C. Onda su Grko-Makedonci bili vladari svijeta za nekih 300 godina. U vrijeme kada je knjiga Otkrivenja bila napisana, Grčko-Makedonsko carstvo je oboreno od Rimljana, i četvrto i posljednje od četiri carstva Danilovog proročanstva došlo je na pozornicu. Kako dugo će ono ostati?

To je zavodljivo da vas povedemo sad odmah kroz ova uzbudljiva proročanstva Otkrivenja, to bi okrenulo ovu malu brošuru u knjigu. Ovo je samo namjera da bude što kraći uvod u predmet proročanstva. Mi ćemo biti zadovoljni sa kratkim sadržajem.

Dočim prošle carevine trajale su samo kratko vrijeme, proročanstvo Otkrivenja pokazuje nam da će Rimsko Carstvo ostati jako dugo. Ono će imati nekoliko značajnih promjena, ili obnova. Njihov napredak je mjerilo sa kojim mi možemo mjeriti razredbe proročenih događaja koje će dovesti do Hristova povratka.

Carevina Ostaje

Rim je bio pregažen od barbarskih horda oko sredine petog vijeka A.D., i u to vrijeme moglo je izgledati da će Rimski svijet otići istim putem kuda su otišle sve druge graditelji carevina. Rimski sistem pokazao je jako vanredana institucija.

Justinian obnovio je carevinu na Zapadnom Mediterianu u A.D. 554, i produžila se u jednoj ili drugoj formi za mnoge vjekove. U Srednjem Doba, mnogi vladari Centralne Evrope krojili su svoju vlast poslje Rima. Karlemagne bio je krunisan u A.D. 800 kao važan nasljednik Rimskog cesara.

Kasnije, Gnjemackog jezika država Evrope osnovala je Svrto Rimsko Carstvo. Vodstvo na pokon prenešeno je na Austriski Habsburg sve dok ih nije pobedio Napoleon, još jedan Evropski vladar koji je bio jako impresiran sa Rimskim sistemom.

Čak benito Musolini, koji je vladao Italijom između 1923 i 1944, smatrao je svoju vlast da je nova Rimski Carevina. Musolinova diktatura-koja je bila podpuno zasjenjena od Hitlerove Nacističke Njemacke-bio je jedan mnogo nedavan i možda najsurovija pojava Rimskog sistema.

Kad pogledamo u nazad na sliku tih fašističkih režima, mi možemo vidjeti kako su njene vođe bili nadahnuti sa sjajom i svečanosti starog Rima.

Tu je bilo do sada priličan broj "vaskrsnuća" Rimskog Carstva. Oni su se svi pojavili iz jezgra Evrope, i sa različitim stepenom napredka, pokušavajući povjediti sve što se može dokučiti.

Proročanstvo Danilovo i Otkrivenje pokazalo se da je jako tačno predvidjelo tok Zapadne civilizacije kroz vrijeme od prošlih 2,500 godina.

Ova proročanstva pokazuju da će tu biti još jedno posljednje vaskrsnuće Rimskog sistema. To će biti najveće ekonomsko, vojno, političko, i vjerska sila koju je svijet ikad vidio. Ono će se pojaviti dramatično i neočekivano. Svi narodi bi će nadahnuti njenom silom. Ona će skršiti bilo što i bilo koga ko joj stane na put. Ovaj okrutni sistem koji Biblija zove "zvijer" bi će zasnovan na staroj teritoriji Rimskog Carstva-continent Evrope gdje 12 nacija sada pokušavaju da formiraju mirovno ekonomsko društvo. Može li to nastojanje biti opit koji će izpaliti u nazad?

Konačni Prikaz Otkrivenje opisuje puno bjesnilo modernog rata

Proročanstvo otkrivenja pokazuje da će zvijer vladati svijetom nekoliko godina. Napokon, ona će napasti druge sile koje su ostale na zemlji u to vrijeme, ujedinjene stanovnike Evropoazije.

U dramatičnom viđenju, Jovan je vidio ovaj budući rat. On je bio kao ni jedan drugi raniji koji je on vidio-naoružan oružjem mnogo drukčijim od sablje, strele, i razornog drvenog topa iz njegovog vremena. Danas mi možemo prepoznati to strano oružje kao napadači elikopteri, vrludne rakete, bombardere i tenkove. Jovan ih je opisao kako je najbolje on to mogao jezikom prvog vijeka (Otkrivenje 9:3, 7-10).

Kad je Jovan vidio ovo viđenje, njeno ispunjenje bilo je za buduće. To treba da se odigra pred sam Isusa Hrista, Mesajeva dolazaka na zemlju da uspostavi Svoje svjetsko-vladajuću upravu.

Riječi Isaijeve biće ispunjene. Uprava bi će na Mesijevu ramenu, bez kraja će rasti vlast i mir od sada do vijeka. Apokalips ili knjiga Otkrivenja pokazuje da će Hristos upravljati 1.000 godina. Ovo će biti dugo-očekivano carstvo Božije.

Ovo je vrijeme o kome su proroci sanjali-*isčekivali ga*. To nije došlo za vrijeme njihova života. Isusovi apostoli i ranija Crkva očekivali su da se to ispuni u njihovim danima. Tu je bilo mnogo vjekova isčekivanja. Isus je rekao svojim sljedbenicima da ostanu vjerni, i da izdrže strpljivo do kraja.

Kroz Srednje Doba, Preporoda, Doba Prosvjetljenja, i Industriske Revolucije, oni su očekivali, dok je Rimsko carstvo pojavljivo se i nestajalo.

Tu će na kraju doći vrijeme gdje će biti još jedno vaskrsnuće. Ono će se pojaviti u vrijeme mnogo različito od svijeta koje je prorocima bilo poznato.

Kad bi Isaia, Jeremija, Danilo i Jovan došli nazad danas, što bi oni mislili o našem svijetu i tehnološkom postignuću, njegovom nevjerovatnom napretku skorom na svakom polju? Tu be bio novi jezik, nove bacije, drukčija politika, i smješni običaji. Ali nešto u ovom svijetu bi izgledalo obično njima. Kad bi usporedili uslov danas sa proročanstvom koje su oni vjerno zapisali jako davno, oni bi shvatili da je kraj vremena došao.

Glava 6

Kad pogledamo naš svijet u svjetlu proročanstva-moramo upitati "Dali je ovo kraj vremena"?

Proročanstvo nije dato da bi se snabdjeli sa intelegentskim draženjem-vrstom nadahnuća ukrštenih riječi. To je poruka od Boga.

Što više učite, više postizete novi pogled na prošlost, sadašnjost i budućnost. Vi shvaćate da se velike stvari vode unapred određenom stazom od Boga koji se brine za sudbinu svih naroda i pojedinaca. Što je možda jednom izgledalo kao osamljena uzgredni događaj istorije sad se razumije kao stepen plana. Bog stvarno zna "od početka javljam kraj i iz daleka što još nije bilo", kako Isaia kaže (Isaia 46:10).

Kad pogledamo naš moderni svijet u svjetlu proročanstva, mi moramo ozbiljno razmišljati da li smo mi doli do "kraj doba". Glavni igrači za posljednju igru možda još nisu stigli na pozornicu, ali oni možda stoje iza kulisa? Dali se zavjesa podiže za posljednje strašno vaskrsnuće Rimskog Carstva, sa svom svojim značenjem?

Iko je, onda smo mi dostigli jednu kritičnu tačku u svjetskoj istoriji. Bog je poslao Njegove proroke starim narodima da ih upozore na njihov grijeh. Bog je vidio nepravdu, laž, obmanu, odvratnost, grabež, i vjersko licomjerje ovih starih družina. On ih je upozorio da će On nešto uraditi povodom toga, u koliko ne čuju riječi Njegovih proroka i ne promjenu njihov put.

Da li mi mislimo da Bog ne vidi način kako mi danas živimo? Da li mi mislimo da će On to gledati vječno? Zašto bi On posredovao u aferi starog Izrailja i Jude a da ne uradi ništa danas? Naše društvo radi iste greške koje su i oni radili. U koliko mi ne naučimo lekciju iz proročanstva, zašto i mi ne bi ubrali posljedice kao i oni?

To ne treba biti tako. Proročanstvo je uslovno.. Bog je rekao Jerimiji, "Kad bi rekao za narod i za carstvo da ga istrijebim i razorim i zatrem. Ako se obrati narod od zla, za koje bih rekao, i meni će biti žao sa zla koje mišljah da mu u činim. Vratite se dakle svaki sa svojega puta zloga, i popravite putove svoje i djela svoja" (Jeremija 18:7-8, 11).

Naučiti Lekciju

Žalosno, jako malo naroda uzima ovo ozbiljno. Jedna nacija je-narod Ninevije, prestolnica stare Asirije. Poslije kada je Bog poslao proroka da ih upozori, oni su se privremeno okrenuli od svojih grešaka i sprecili su nacionalnu tragediju. Možete pročitati tu priču i knjizi Jona. To nam pokazuje da proročanstvo ne treba biti ispunjeno-već cjelokupna lekcija istorije je ta da skorom će se ispuniti. Mnogi narod ne okreteće se na Božiji ukor...čak ni oni koji tvrde da ga oni znaju najbolje. Isaia je napisao, "Ovaj narod približuje se usnama svojim i usnama svojim pođtuje me, a srce im daleko stoji od mene... Za to ću evo još raditi čudesno s tijem narodom" (Isaia 29:13-14).

Isus je upotrebio isti izazov narodu koji su tvrdili da su Njegovi sljedbenici ali ga nisu slušali. "Zašto me zovete Gospode! Gospode!, a ne izvršujete što vam govorim" (Luka 6:46). Oni koji sebe smatraju Hrišćaninom trebaju duboko da eazmisle o tome.

Na dan kada je Novog Zavjeta Crkva započela, apostol Petar održao je pokretni govore u Jerusalimu. Mnogi od onih koji su ga čuli bio je među ruljom koja je spoticala pontija Pilata da razapne Isusa Hrista. Petar im je pokazao, iz proročanstva, da onoga koga su oni nemilice razapeli bio je njihov dugo-očekivani Mesija.

Narod je bio pogođen strahom i grizom savjesti, kada su shvatili te zapise po prvi put. Oni su upitali "šta ćemo činiti"? (Djela 2:37). Ovo je pitanje koje svako treba upitati kad odpočnu da razumiju zaključak proročanstva. Petar je dao odgovor u stihu 38, "pokajte se" i u stihu 40, "spasite se od ovog pokvarenoga roda".

Vi također trebate razmotriti ovo kad odpočnete shvaćati riječi proročanstva. Bog očekiju neku aktivnost-to treba da bude nešto više od običnog intelektualnog izražaja. *Pokajanje može izgledati kao pretnja, vjerski-zvučna riječ, vrsta stvari koji Vi biste očekivali od proroka. Ali to je baš još jedan način izražaja, "prestanite raditi one stvari koje Bog kaže da nevaljaju i radio ono što je pravilno".*

To je način kako Vi pokazujete Bogu da ste naučili lekciju od proroka. Ili svakako, možete zatvoriti knjigu sada i ništa ne raditi.

Gdje Smo Mi Sad u Proročanstvu Proročanstvo će se ispuniti-da li ih mi slušamo ili ne.

Proročanstvo će se ispuniti ranije ili kasnije dali mi ih slušali ili ne. Vjerojatno brzo. Nisu sve pojedinosti na snazi još, ali one postaju sve jasnije, kako se mi približavamo kraju vremenu, one će postati još jasnije.

Dali ste se ustali nekad rano u poznatom mjestu i posmatrali rađanje sunca? Dok je još mrak sve što možete vidjeti jeste tamna sjena i oblici. Kad se nebo počne

svijetliti, predmeti postaju jasniji dok je to prije bila nejasna sjena prizor postaje blisava stvarnost.

Proročanstvo je isto tako. Danilo, gledajući preko vjekova, počeo je da shaća široki obris, ali to je postajalo sve jasnije kako se vrijeme približavalo. Kada se to dogodilo, naše shvatanje proročanstva je kao 20-20 viđenje-ali onda je već kasno.

Mnogo od onoga što je Danilo vidio već je istorija. Mi viđamo druge davno-prorečene događaje koji se događaju u novostima danas. Naši dani su kao mnogo "Biblisko vrijeme" kao dani Isaie, Danila i apostola Jovana. Mnogi od nas danas živi doživjećemo i vidjeti klimatične događaje karj vremena. Tu nikad nije bilo vremena kad to nije važno da se razumiju svjetski događaji u svjetlu Biblijskog proročanstva.

Vi ne možete uraditi ništa sami po sebi.

Jedna Posljedna Lekcija

Oko devetnajest i po vjekova prošlih, visoki činovnik Etiopiske uprave uzeo je odmor dok se vraćao kući sa službene posjete Jerusalimu. Sjedio je u svojoj kočiji i počeo je čitati proročanstvo Isaie. On je gledao na jedno o veličanstvenih proročanstva o Mesiji, ali on to nije mogao razumjeti (Djela 8:26-35). Bog je vidio da je on bio iskren čovjek i poslao je Filipa da mu pomogne.

"Razumiješ li što čitaš?" Filip je upitao zbunjenog čovjeka (stih 30). "Kako bi mogao ako me ko ne uputi?" odgovorio je on (stih 31).

Vi, također, potrebujete nekoga da vam pomogne da razumijete. Za to smo mi odštampali ovu brošuru, i zbog toga mi imamo nekoliko brošura dokućivih za badava o proročanstvu.

Mi smo zahvalni na ovoj mogućnosti da "sjedimo u bvašoj kočiji" i dijelimo ono što znamo. Nadamo se da će ova brošura pomoći vam da vidite i razumijete proročanstva Biblije i postati mnogo značajnija dok događaji u nekoliko godina se razvijaju. Kad se proročanstvo ispuni, Vi ćete se suočiti sa mnogo važnom odlukom.

Neka vas Bog vodi da izaberete pravu odluku.

Kraj